

at et forstærket „Lordenstjold“ ikke er det Skib, hvortil Flaaden for Tiden mest trænger“. Jeg beklager ganske vist, at den Udtalelse, som er kommen fra den høitærede Marineminister idag, ikke blev givet os i Fællesudvalget. Det var jo muligt, dersom en saadan Udtalelse var kommen frem, saaledes at der stod klart, at det var paa hans Ansvar, at et saadant mindre Pandserstib vilde blive bygget, at min Stilling dertil da var bleven anderledes. Denne Udtalelse har imidlertid været mig ubekjendt, indtil den kom frem for lidt siden, og jeg har efter min Opfattelse ikke kunnet forsvare at være Medforslagsstiller af et Forslag, som gik ud paa mod den høitærede Ministers Ønske og Forslag at gaa over til et forstærket „Lordenstjold“, og jeg har ikke kunnet slutte mig til en Betænkning, som foreslaar nu for anden Gang — vi maa erindre, at det samme Spørgsmaal, vi have haft oppe idag, have vi haft oppe for 3 Aar siden — at udsætte Bygningen af de Skibe, hvortil Flaaden fortrinnsvis trænger, og anbefaler et Skib af 2den Klasse som et Surrogat for et Skib af 1ste Klasse. Dette Spørgsmaal om at give Hæren og Flaaden de bedste Forsvarsaaben rækker for mig langt ud over den Finantslov, vi nu forhandle, og jeg er personlig mere i Samklang med mig selv, naar jeg paa dette Punkt siger: Jeg har tabt, jeg er bleven overstemt, end naar jeg gaar hen og siger: Jeg godtkjender som et rigtig Princip, at man har Lov til at give Hæren og Flaaden et Vaaben af Bessaffenhed Nr. 2, naar man har Raad til at give et Vaaben af Bessaffenhed Nr. 1. Efterat det Forslag fra forskjellige Medlemmer i Fællesudvalget, i hvis Realitet jeg saaledes var uenig, havde faaet Afslutning blandt Undet af 4 Medlemmer af Landsthingets Høire, saa at der derved viste sig en Mulighed for, at et saadant Forslag kunde blive vedtaget ogsaa i Landsthinget, og at Striden om Finantsloven saaledes kunde faae Ende, har jeg politisk maattet overveie, om det var rigtigt at mig til at opstille de Ændringsforslag paa Finantsloven, som jeg tidligere havde stillet. Jeg maatte overveie hos mig selv, hvad jeg maatte anse for det Gavnligste for Landet, enten at søge Striden om disse Realitetspunkter yderligere fortsat paa Finantsloven eller at se Striden endt, uagtet Realitetsafgjørelsen var det stik Modsatte af, hvad jeg ansaa for det Rette, og jeg har da maattet erkjende, at under de forhaandenværende Forhold maatte jeg anse det Sidste, Stridens Ophør, for det Gavnligste for Landet. Mit Standpunkt har derfor været, at, medens jeg ikke uden Brud paa min Overbevisning kunde anbefale Flertallets Forslag som et Gode, maatte jeg overfor Valget af to Under, enten en fortsat Strid eller en Løsning, som jeg ansaa for principstribdig og uheldig, vælge det Sidste som det mindste Onde. Det er af denne Grund, at jeg ikke har været Medforslagsstiller af særlige For-

slag, som jeg ansaa for vigtige, og det er af samme Grund, at jeg heller ikke har villet være Medforslagsstiller af de Forslag, med hvis Indhold jeg sympatiserede, men som jeg ansaa det for urigtigt for Dieblisset at fortsætte Kampen om. Jeg har ikke kunnet anse det for rigtigt at have Del i den Betænkning, der anbefaler et forstærket „Lordenstjold“ som et Surrogat for et „Selgoland“; men politisk set har jeg troet at burde tilraade Thingene nu at ende Striden om Finantsloven. Som Følge deraf agter jeg at stemme for Finantsloven og for de Ændringsforslag, som ere stillede af andre Medlemmer her i Thinget. Jeg tillader mig at nævne dette, da jeg af flere Grunde ikke agter, og desuden anser det for unødvendigt yderligere at deltage i Diskussionen, og da det er muligt, at jeg, dersom denne Forhandling maatte trække længere ud, af private Grunde vil se mig nødsaget til at være fraværende ved dens Afslutning. Jeg udhæver dette, fordi jeg ikke ønsker, at min mulige Fraværelse og det, at jeg saaledes maatte være forhindret i at deltage i Afstemningen, skulde se ud, som om jeg vilde undrage mig den for mig kun lidet glædelige Pligt at skulle stemme for Ændringsforslag og for en Finantslov, der paa et meget væsentligt Punkt ere imod min Overbevisning.

Alberti: Jeg kan ikke tilraade Fællesudvalgets Flertals Indstillinger, men maa efter min Overbevisning stemme imod dem; jeg kommer derved i Modsetning til et stort Flertal af mine Meningsfæller, og heri finder jeg en nødvendig Opfordring for mig til at fremsætte mine Hovedindvendinger imod Fællesudvalgets Flertals Indstillinger. Jeg skal ganske holde mig til den nu næsten udløbne Rigsdagsamlings Gang her i Thinget. Ved Indledningen af Forhandlingerne om Finantsloven pleie Hovedtalerne at udvilde sig over Fremtiden i det tilstundende Finantsaar. Nu, da vi have gaaet igjennem alle 5 Etager af Finantslovbehandlingen og vel staa paa Dørtærskelen til at gaa ud af dette Hus, mener jeg, at ved en Bedømmelse af Udvalgets Flertals Indstillinger bør man først kaste et Blik tilbage paa de Hovedmomenter, der have dannet Forhandlingsgjensstandene her i denne Samling. Det er dermed, jeg vil tillade mig at begynde. Da vi kom sammen i forrige November Maaned og skulde behandle den Finantslov, som nu skal afsluttes, da indledede et æret Medlem, som over en udtrakt Indflydelse her i Thinget, Forhandlingen med at forundre sig over, at det høitærede Ministerium endnu indtog sin Plads. Han mente, at Valgene i forrige Sommer maatte have forfatningsmæssig fjernet Ministeriet. Jeg giver det ærede Medlem Ret i denne Betragtning. Den samme Mand erklærede videre, at han haabede, at Lovforslagene vilde visne hen under Ministeriets Hænder her i denne Samling, ialtsald med Undtagelse af Finantsloven,